

מסורת הש"ס

(א) צ"ב קטו. [מוספ' פ"א]
(ב) [קדוש] ד.ה. א. [ע'
מוס' ערובין ט: ד"ה
ורבנן מוס' לעיל כא: ד"ה
בבבבב] (ד) לעיל מב.
(ה) בדפוס"ה ויתנא, וכן
בסמך וכל"ה יע"ב.
(ו) [מוספות על] אל קמן
[ע"ב, א] בשר"י הללס
ליחא לכל זה, (ח) בדפוס"ה,
בשלתה, [ע"ב] [לעיל על:]
(י) [לעיל מב, א] בדפוס"ה
ותי"ט ליחא חיבה, שמעון,
(יג) [הדפוס] בדפוס
והלנא וזנא בעשות ויזור וזר
זור לפי הכת"י, (יז) ע'
רש"י על ה"ררף והגזית
ה"ר שם, (יח) פ"א בלחא,
(טו) הטקס כבוגרס הוא

הגהות הב"ח

(א) גמ' טופס הו' אלף
היכי דמי: (ב) רש"י ד"ה
ומאי שנא וכו' כששחרר:
(ג) ד"ה עד אחד עברי
וכו' תחת השמאלי יוסף בן
בסוף שיטה וחזר ותחם
שמעון כ"ז: (ד) ד"ה
דלאו יעקב הו' אלף בנו
של זה היה:

מוסף רש"י

הכותב כל נכסיו לשני
עבדיו. שכתב שני שטרות,
כל נכסיו לזה וכל נכסיו
לזה, ויזכה לשלוח אחד צבת
אחת לשניהם, דפלגי דלא
קדם אחד להצבירו, קבו
ומשחרירו זה את זה.
לפי שכל אחד זכה בצאי
צבירו (לעיל חב.).

מוסף תוספות

א. השתא משמע
פשיטא דקמא כשר
בראבון גרידא, מדלא
מייית רביה דכשר כמו מבין
עיקב עד 'מוס' צ"צ קס"ט
ד"ה ויתלכסו [נמשך לעשר]
ב. דאיתו גרידא לחתום
עד לפי 'מוס' ה"ל"ט ו"נ"ט
צ"ב, השתא
ג. חתום [ה"ס]
נמי [קשתן] חתום פשיטא
לית דקמא כשר בראבון בן
גרידא. 'מוס' צ"צ ש
ד. והוי כמו בן איש
פלוגי. 'מוס' צ"צ ש.
ה. והיינו דקאמר] והאי
ביעקב עד 'מוס' צ"צ
ו. 'אי לאו דידעינן בהאי
חתומה דאיתו עיקב היא.
ז. ש"ע.

פסקי רי"ד

אפילו זמן אחד לכוון זהו
תופס. ה"ל כד רבתי
כל הרי נא פלוגי ומלוגי
גרסנו נשתינו פלוגתי
פלוגתי. מחקיקה דר
אבא ל"ו יתכן דאמר זר
אחד לכוון זהו כלל
ליטוש י"י חתמי שהי
אבתיא הוא הדינמי
הואיל לכל שם איש ואשה
נכתבים בשר ידמלא דעים
אבתיא חתימי
אכלהו מ לא תניא דעים
החזומים על שאלת
בגז הישקטן שנת
שאלת שלום חתמי ואל
מאמר ב"ה א"ר אבדא
לדידי מפרסא ל"י מנייה
ל"ו יתכן שאלת פסול
ושאלו כשר הכא נמ
דכתיב ביה איש
גריש פלוגתי ומלוגי
פלוגתי פלוגתי מלוגתי
שהוא"י מוסף על ענין
ראשון ומבחר את כלן
אבכולהו שהי' ותו ל"ו

המגרש פרק תשיעי גיטין

אפילו זמן אחד לכוון נמי הו' עופוס. לכל אחד ואחד לפקול העליונים
 "א"כ י' כתבו איש פלוגי מנרג פלוגית ופלוגי פלוגית) הואיל והזכיר
 שם איש ואשה יחד לכל אחד ואחד הו' כל חד גט לעצמו ונמצא
 אחרון מפסיק בעדות עדים מעידים אלא עליו: לר' יוחנן דאמר
 כו'. הואיל וכל איש ואשה נכתבים

לָבַד לָבַד אֲחֵמִי כֹוֶן כְּשֵׁרִים: עַל
שְׂאִיִּם שְׁמוֹס חֲתָמוֹ. וְלֹא עַל הַגֹּט:
שָׁלוֹ. (ב) שְׁלֹמוֹ: פֶּסוֹל. דְּהִי מִתְּלָה
בְּצִפִּי נִפְשִׁיה וּמִפְסָקֶת: זִמֵּן לָבַד אֶחָד
וְאֶחָד. קָא שְׁלָקָא דְעִתִּין בְּיוֹם שִׁנְכַתֵּב
זֶה לֹא נִכְתָּב: מֵשׁ מֵמִי אִיזִירָא.
דְּמִפְסְלִי עֲלִיּוּנִים מִשּׁוֹם דְּאִין הָעֵדִים
נִקְרָאִים עִמָּם: וְתִפּוֹק לִיָּה. דְּהִי
כֹוֶלְהוּ בְּר מִצְתָרָא נִכְתְּבוּ הַיּוֹם
וּמִחְתָּמוֹ לְאַחַר זִמֵּן שְׁרִי לֹא חֲתָמוֹ
הָעֵדִים עַד שִׁנְכַתֵּב הָאֲחֵרֹון. נִחָמֵס
בְּלִילָה לֹאֹ דְּוָקָא אֲחֵן מִשּׁוֹם לִישְׁנָא
נִכְתְּבוּ נִקֵּט לִיָּה דְתָנָן בְּפִרְקָא פְּסִיל (נְשִׁיל)
(א) דְּבִחֵי בְּיוֹם וּמִחְתָּם בְּלִילָה פְּסִיל
וְכ"ש לְמַחַר אִין לִיּוֹמָא אֲחֵרָא: בָּחַד
בְּשָׂבָא. גִּירָש פְּלוּנִי פְּלוּנִית וְהֵדֵר
כַּחַד בָּחַד בְּשָׂבָא גּוֹפִיָּה גִירָש פְּלוּנִי
פְּלוּנִית דְּהִשְׁמָא לֹא מִיפְסְלִי קִמְחִי אֲלֵא
מִשּׁוֹם הַפְּסָקָה: דְּהֵדֵר כַּחַד בְּכִי
נָו. דְּהִי לֹאֹ כֵל חַד בְּצִפִּי נִפְשִׁיה
וּמִיָּה אֲהֵי לִישֵׁי קִמְחִי לֹאֹשְׁמֵעִין
שְׁהָעֵדִים יִדְעוּ כָּלִי כָּלִי וְלִישְׁוֹ הִלְלוּ:

ומאי שנא הא מאה דמניא כו'. ועד גמר לה לה מאשה^(א) ולא פסלינן להו משום ולא לה ולחצרתה^(ב) ששחרר שניהם צבת אחת ודמי לקמייתא דריש לקיש אנו פלוני ופלוני גירשנו צענו פלונית ופלונית ואמאי צעי למיהדר ונכתב פלוני גירש פלונית ופלוני פלונית הא הכא כתב כל נכסי לפלוני ופלוני עבדי וקתי קנו כל הנכסים ונמנא כל אחד חציו בן חורין וחציו עבד לחברו ומשחררים זה את זה חלאיין: ולא אוקימנא. בפרק השולח גט^(ג): צעני שטורס. שכבז בשטר כל נכסי לפלוני עבדי ובשטר השני כל נכסי נתונים לפלוני עבדי ומהקדק לה צבת אחת שלא קדם זה לזה הלכך קנו שניהם עבדי אמר קרלו דדיי והאי אמר קרלו דדיי: איש פלוני כו'. היינו כרבי יוחנן דלא קתי אנו פלוני ופלוני גירשנו כו'. ולריש לקיש. אמאי קתי בהך דמסייעא ליה זמן לכל אחד ואחד כו' את שטעדים נקראין עמו כשר בלאו זמן לכל אחד ואחד נמי פסילי עליונים: אבל הכא דערבינא מעיקרא. דהא דקתי זמן לכל אחד ואחד כגון דכתב הכי בדמניי רישא אנו פלוני ופלוני

גירשנו נשיו פלונית ופלונית פלוני גיר
 זומן לא מיפסקי: **במתני'** **שני גיטין שס**
ושם אביו חתם השני וכן עד שני תחתיו
אניה נקראת כחמימית העברים שכה
כלומר בנו של יוסף שמעון ונמלא שם
זה היט: אה

גט	גט
בן יעקב עברי	ראובן
בן לוי עברי	קהת
בן שמעון יוני	יוסף
בן יתאלל יוני	נפתלי

הימין והעברי השני חתם שמו
כדרכן נמלא **בא מתחת גט שני** **לל**
חתם השני נמלא שמו חתום ע
בן יעקב עד. ויובשרו **שניהם**
דמשמע אני בנו של ראובן כדרך
ומתיתין דוקא נקט איש פלוני עד

זו דאמר דלכל אחד זהו תופס מאי ארייא משום תופס

וַלִּיתָ בְּשָׂרָה אִם בְּרָאוֹ
לִיתְכֶם צָרָה
אֲבָל אִם פְּלוּנִי צָלָה עַד לֹא
יַעֲקֹב עַד דְּצַתְרִיהָ וְהָ

י הו' טופס אלא היכי
ופלוגי גירשנו נשותינו
לה רבי אבא ר'ר'
כולן זהו כלל ליחוש
אבתרא הוא דחתימי
ומין על שאילת שלום
א על שאילת שלום
ה א"ר אבהו בלדידי
י יוחנן שאלו פסול
יב ביה פלוני ופלוני
אמר זמן לכל אחד זהו
ם טופס ותיפוק ליה
נחתם בלילה א"ל מר
סדא לרב אשי הכי
נחנ ידכתיב בהו בחד
רבינא לרב אשי לריש
כולן נמי טופס הוי (6)
ביה הכי אנו 'פלוני
לונית ופלונית נמצאו

ש אחד והתורה אמרה
לחברתה ידהרר כתב
אשר ומאי שנא מהא
את זה ולא אוקימנא
ש לקיש תניא כוותיה
פלוגית ופלוגי פלוגית
רבים ונתנת לכל אחת
קראים עמו כשר ר' יה
שר שאין זמן מפסיקן
אנו פלוגי ופלוגי גירש
ש פלוגית וזמן אחד לכ
זמן לכל אחד ואחד
ראין עמו כשר ר"מ או
יש מאי איריא זמן לכ
מילי היכא דלא ערבי
ן אין אי לא לא: **מת**
מתחת זה לתחת זה
הראשונים נקראין עמ
אחד יוני באין מתח
ראובן והאי בבן יעק
בן אקמא ויעקב עד
קב עד דחא תנן אי
לם דכתב עד וידיעני

[illegible]

פז.

נה א ב מיי פֿד מַהֲלֵי
 גירושין מֵלֵי כֹה סָמָה
 עֵשֶׂינן אַ טוֹשׁ״ע אַהֲעֵי
 קל סְעִיף ג:
נז א טוֹשׁ״ע טוֹשׁ״ע שֶׁס
 סְעִיף וּבִנְיָמִין:
ס ד ו ז מיי שֶׁס הֵלֵי עֵי
 טוֹשׁ״ע וּסְעִיף:
סח א טוֹשׁ״ע שֶׁס סְעִיף
 ט:
סב ט י מיי שֶׁס הֵלֵי אֵל
 טוֹשׁ״ע שֶׁס סְעִיף ח:
סג מיי שֶׁס הֵלֵי:
סד א מיי שֶׁס טוֹשׁ״ע שֶׁס
 סְעִיף יב:
סד מ מיי שֶׁס טוֹשׁ״ע שֶׁס
 סְעִיף ח:

פסקי רי"ד (המשך)

[illegible][illegible]

והא' בבן יעקב עד.^א תימה לר"י היכי
כן הא לא מתא אלף איש פלוני עד כשר
אורי^{יב} דפשיטא ליה דלרזון קאי אבן
כאילו כתב בהדיה דרזון עד:
וְלִיתָבֶשֶׁר הָאֵי בְּרֵאוּבֵן בֶּן־הָאֵי
בְּעֵקֶב עַד.^א פירש
בְּקוּטְרַס דְּרֵאוּבֵן בֶּן מַשְׁמַע אִי נָטוּ
שֶׁל רֵאוּבֵן כְּדֵרֶךְ פִּירוּשׁ חֲתִימַת יוֹנִיס^א
זֶה שַׁחַס מַחַס הַשֵּׁנִי אִישׁ אַחֵר הִיא
וְשֵׁמוֹ יַעֲקֹב^א וּלְפִירוּשׁוֹ שֶׁפִּי שַׁחַס
כַּחֲתִימַת יוֹנִיס בְּחֹסֶם פִּירֶשׁ שֵׁיעֲבָד
הוּא אִישׁ אַחֵר שׂוֹכֵל לִפְרֶשׁ הוּא יַעֲקֹב
הוּא עֲלָמוֹ בֶּן רֵאוּבֵן וּפִירוּשׁ דְּחוֹק לומר
שֶׁהֶעֱבִיר חֹסֶם כְּדֵרֶךְ חֲתִימַת יוֹנִיס
וְנִרְאֶה לִפְרֶשׁ דְּרֵאוּבֵן בֶּן דְּקֹאֲמֵר הוּא
בֶּן יַעֲקֹב וְלֹא חֵשׁ לְרֵאוּבֵן כִּכְחוֹס שֶׁ
יַעֲקֹב עָלָה לְפִי שֶׁהוּא מְרֹב וְחֹתֶמָה עַל
גֵּט שֶׁנִּי וְנִקְרָא יִפֶּה רֵאוּבֵן בֶּן יַעֲקֹב:
דִּירְעִינָן בִּיהַ בְּהָאֵי חֲתִימַת
יָדָא דְּרֵאוּבֵן דִּיעֲקָב.
מַשְׁמַע דְּבִקְסָתָמָא^א הִיא לָנוּ לְמַלּוֹת
בְּעֵקֶב אֲעִיג' דְּעֵי קִיּוֹס חֲתִימִין
מִקְסָתָמָא הַשְׁלִיחַ שְׁאוּמֵר בְּפִנֵּי נִכְתָּב
וְכו' מְכִיר חֲתִימַת יָדוֹ אִי נָמִי אִיכָא
לְמִמֵּר דְּמִיירִי בְּאִי' לְדִין לְרִיךְ קִיּוֹס
חֲתִימִין כִּיּוֹן שְׁאִין עֲלִיו עוֹרִיס:
ולמלא

לֹנִי גִירֵשׁ פְּלוֹנִית וּפְלוֹנִי גִירֵשׁ
וְדַתְנִיא הַכּוֹתֵב כָּל נִכְסָיו לִשְׁנֵי
בָּשֶׁנִי שְׁמֹרוֹת תֵּנִיא כּוֹוֹתִיה דְּר'
דְּר' יוֹחָנָן חֲמִשָּׁה שִׁכְתּוֹ בְּתוֹךְ
פְּלוֹנִי פְּלוֹנִית וּזְמַן אֶחָד כּוֹלֵן
מִתַּחַת זְמַן לְכָל אֶחָד וָאֶחָד וְהָעֵדִים
יָדִיעַ בֶּן בְּתִירָא אוֹמֵר אִם יֵשׁ רִיחַ
תֵּנִיא כּוֹוֹתִיה דְּרִישׁ לְקִישׁ חֲמִשָּׁה
נִשְׁוֹתֵינוּ פְּלוֹנִית וּפְלוֹנִית פְּלוֹנִי
לֵאמֹר וְהָעֵדִים מִלְּמַטָּה כּוֹלֵן כְּשֶׁרִין
רִיחַ לְכָל אֶחָד וָאֶחָד וְהָעֵדִים
דְּר' אַע"פ שֶׁאֵין רִיחַ בֵּינֵיהֶם פִּסּוּל
אֶחָד וָאֶחָד הָא אֹמֵר זְמַן אֶחָד
זְמַן מַעֲיָקְרָא אֲבָל הֵכָא דְּעִרְבִינְהוּ
שְׁנֵי גִטִּין שִׁכְתָּבָן זֶה בְּצַד זֶה
יֹנִים עֵדִים יֹנִים בָּאִים מִתַּחַת זֶה
כְּשֶׁר יַעֲד אֶחָד עֵבְרִי יַעֲד אֶחָד
זֶה לְתַחַת זֶה שְׁנֵיהֶם פְּסוּלִין:
עַד דְּהָא תֵּנָן בֶּן אִישׁ פְּלוֹנִי
נִבְתְּרָא וּלִיתְכֶּשֶׁר הָאִי בְּרֵאוּבֵן
פְּלוֹנִי עַד כְּשֶׁר דְּלֵא כְּתֹב
בְּהָא חֲתִימָה דְּלֵאוּ דִּיעֻקֵּב הוּא
וּדְלֵמָא

רבינוהו מעיקרא אי לא הדר אפסקינהו
שון לתחת השני שם העד תחת הראשון
שון יומית כדרך הו' אבל חתימת היונים
ותפרשם חתימתן יוסף בן (א) שמעון
על כרחיך היונים תחת השני חתמו
אחד עברי ועד אחד יוני ועד אחד
תחת שם היוני לתחת שם השמאלי ועד
יוני הראשון חתם תחת השמאלי (א) וכן
ומה תחת הימני דהכי מיפרשה חתימה
ותמאל שם אצוי על השמאל ושמו על
יוני בראש שטה שפחתיה (א) [שלא
תחת יחאל בן תחת הראשון ונפתלי
ב' וליסכר קמא בראובן ובסר
פירקין: וליסכר האי בראובן בן.
היה ושמו יעקב: דלא כפי ער.
קב הוא. אלא (א) של זה בנו היה:
ולמא

עמו וקורא אותן ראשונים לפי סדר המשנה דתני שני עדים עברים ושני עדים יונים וגט השמאלי שהעדים נקראים עמו פסול.